

РЕШЕНИЕ

№ 5181

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4578** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, Областно пътно управление – С. /ОУИ/, срещу решение № 10939 от 14.01.2020 г. по НАХД № 17445/2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 5318/28.08.2018 г., издадено от началник отдел в АПИ, с което на Д. М. Я. е наложено административно наказание на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/ „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. А от ЗП, във вр. с чл. 37, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Н., който поддържа жалбата. По съображения изложени както в жалбата, така и в писмено становище от 26.06.2020 г. моли за отмяна на процесното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява. В писмено становище от 02.09.2020 г. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС

да бъде потвърдено.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 10939 от 14.01.2020 г. по НАХД № 17445/2018 г., СРС е отменил НП № 5318/28.08.2018 г., издадено от началник отдел в АПИ, с което на Д. М. Я. е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но същите не са в съответствие с материалния закон. Изводите за несъответствие на НП с материалния закон са неправилни и не се споделят от касационната инстанция.

От приложените по делото писмени доказателства, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания, безспорно се установява извършването от обективна и субективна страна на посоченото в НП нарушение. Управляваното от Д. Я. съчленено ППС, правилно е посочено в АУАН и НП като "извънгабаритно ППС", условията за редът за движение на които по пътищата, отворени за обществено ползване са разписани в Наредба № 11/03.07.2001 г. Съобразно разписаното в П.. 1 от ДР на Наредба № 11/03.07.2001 г., "извънгабаритни ППС" се наричат извънгабаритните ППС по чл. 2 и/или тежките ППС по чл. 3, а извънгабаритните и тежките ППС включват основно следните категории: М2, М3 и техните ремаркета от категория О, а също така категории N2, N3 и техните ремаркета от категории О3 и О4. В случая е безспорно установено, че Я. е управлявал посоченото съчленено ППС. Отговорността на водача е ангажирана в съответствие със субектите, визирани в чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП за това, че управлява извънгабаритното ППС без необходимото разрешение. След като констатираното надвишаване на максимално допустимата височина от 4.00 м. е замерено и в деня на проверката водачът не е представил на проверяващите служители валидно разрешение или разрешително или квитанция за платени пътни такси за движението на управляваното от него извънгабаритно и тежко ППС, то той е физическо лице, което е осъществило нарушение на забраната въведена с нормата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП. От доказателствата по делото безспорно се установява, че въззивния жалбоподател е физическо лице, което извършва движение на извънгабаритно ППС и товар без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя, в изпълнение на задълженията си с работодателя, но като физическо лице извършващо управлението на ППС по съответния път, той също носи отговорност че нарушава забраната, тъй като не разполага с нужното разрешение от АПИ. Именно в тази насока е и наличието на две отделни административнонаказателни разпоредби в ЗП, а именно на чл. 53 и чл. 54 от този закон. Субект на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП може да бъде както превозвача, така и лицето, което фактически е извършило дейността по ползване на пътя, каквото се явява водачът на ППС, който извод следва не от нормите, указващи лицата, които изискат издаване на разрешителното, а от разпоредбата на чл. 53, ал. 1

от ЗП. Съобразно цитираната разпоредба, наказват се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени следните дейности. Неизпълнението на административното задължение по Закона за пътищата касае значими обществени отношения, свързани с ползването на пътищата отворени за обществено ползване, които отношения са охранявани от нормите на този нормативен акт. С оглед на това, касационната инстанция намира, че в случая е неприложима нормата на чл. 28 от ЗАНН.

Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. Наложенията от АНО санкция е в минимален размер.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а вместо него се постанови друго, с което се потвърди НП.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрк. Н., съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 10939 от 14.01.2020 г. по НАХД № 17445/2018 г. на Софийски районен съд, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 5318/28.08.2018 г., издадено от началник отдел в АПИ, с което на Д. М. Я. е наложено административно наказание на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. А от ЗП, във вр. с чл. 37, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

ОСЪЖДА Д. М. Я., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“, Областно пътно управление – С., юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.